

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Ivlii Fatii S. J. Liber De Mortificatione Nostrarvm
Passionvm, Prauorumque affectuum**

Fazio, Giulio

Köln, 1604

De mortificatione omnis inordinatæ internæ dulcedinis curiositatisque
intellectus. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60991)

*De mortificatione omnis inordinate interne
dulcedinis curiositati que intellectus.*

Nona est perfecta mortificatio omni-
um affectuum erga oblectationes in-
ternas spirituales vel sensuales. No-
tandum quod per sensuales internas oble-
ctationes hic intelliguntur omnes sensibi-
les gratiæ, deuotio, dilectio, & interne
dulcedines, quæ recipiuntur, & quibus
fruiuntur in inferioribus viribus animæ ita
quod natura & sensualitas hominis parti-
cipes efficiantur. Ista etiam interdum acci-
piunt in peccatis mortalibus existentes &
permanentes: sed communiter illi susci-
piunt, quos à mundo & à peccatis Deus
vult retrahere. Modo sunt nonnulli, quo-
rum omnis labor & oratio ad Deum est ad
habendam sensibilem istam gratiam, de-
uotionem atque dulcedinem & quamdiu
illam non habuerint, non libet eis aliquid
boni operari: videtur que eis nullius esse
valoris quicquid agunt: & hoc ideo, quia
putant sensibilem deuotionem & amorem
esse veram charitatem Dei: in quo multum
errant. Nam solum est donum Dei, adiu-
mento existens homini ad melius seipsum
mortificandum & retrahendum ab omni
creatura & seculari lætitia, ac se totaliter
reli-

*Deuotio
sensibilis
ad quid de-
tur homi-
ni.*

DE MORTIFICAT. 239

resignandū in beneplacitā Dei voluntatē.
Affectantibus ergo talia, vt sibiipsis co-
melius in omnibus moriantur ac studio-
sius diuino amoris se mancipari possint,
licitum est istā sensionē gratiæ, deuotionis
atque dulcedinis querere, & à Deo petere.
Sed qui ipsā quærunt, affectant & petunt
quia delectabilis est, & quiescere in ea vo-
lunt ad fouendam oblectationem suam,
grauiter contra Deum delinquant: Et
quamuis propter hoc mundanam & car-
nalem delectationem relinquāt, hoc tamē
non est alicuius valoris: quia internę de-
lectationes externas cūctas exuperant, ita vt
externis pro internis libēter veliat carere,
vbi autem internæ ipsis subtractæ fuerint,
rursum ad externas se conuertunt, quia si-
ne delectatione esse nolunt. Consequēter
scire debes, quod nemo sibi ipsi videri de-
bet esse alicuius sanctitatis, ex eo quod mul-
tū habeat sensualis amoris, deuotionis &
suauitatis, ac sapius sibi gratia affluat: nā
communiter huiusmodi nobis propter in-
firmitatē nostrā & immortificationē eue-
niunt, vtpote qui alias Deum diligenter
nō quæreremus nec seruiremus ei, neque
nos ipsos totaliter à seculo abstraheremus.
Et istud ex hoc notari potest, quia in ini-
tio conuersionis suæ sentit homo cōmu-
niter

*Cur ne-
mosi i ar-
roget san-
ctitatem.*

*Instabili-
tas natu-
re.*

240

HENR. HARPPII

niter magis huiusmodi deuotionem. Etiam frequenter sunt innati appetitus naturæ: quia vsque ad annum quadagesimum est natura multum instabilis, inclinabilis & affectuosa, quærens in suo exercitio solatium interni saporis & oblectationis, ita quod exercitia quæ multi pro magnis & sanctis reputant, ex naturali affectione & dilectione veniāt duntaxat: quemadmodum intuemur quotidie, quod multum occupans se cum alio homine naturali tantum amore inflammatur, ut sibi videatur cor suum rumpendum. Similiter isti frequenter nudam naturalem affectionem fouēt, ubi se putant magno diuino amore inflammati. Quantum verò sibi ipsi mori discunt in duodecim mortificationibus istis, quas prosequor, tantum de diuino amore & vera sanctitate habent, & non plus. Et scire debes pro generali regula, quod omnia quæ à Deo querere & desiderare possumus, quæ non ordinantur ad nudam mortificationem & relictionem sui propter amorem Dei, permixta sunt cum natura & propria quæstione. Et in isto potes notare, quàm citò natura se ipsam quærat, etiam in illis quæ multum diuina esse videntur. Et licet diligenter ab vna parte propellatur & contemnatur, nihilominus occultè reuertitur ex alia

quæstion.

DE MORTIFICAT. 248

alia parte quærens seipsam, ita vt hoc perpendere vel deprehendere non valeamus, & idcirco etiam pauci sunt, qui seipsos verè cognoscant, perfectè deinceant.

Secundo, per internas spirituales oblectationes intelliguntur delectationes, quas quis in viribus intellectualibus recipit, videlicet in visionibus, imaginibus, formis & similitudinibus, vel in supereminenter Deum contemplando & cognoscendo. Hic ergo notandum est quod quidam seipsos dumtaxat exercitant in viribus intellectualibus, & non affectivis: neque finis eorum est, vt ex hoc ardenti amore succédantur, sed vt notitiam habeant curiosam, quocunque modo sciendi fiat. puta quomodo Christus est cõceptus, natus, crucifixus: quomodo resurrexit, ascendit & de omnibus ordinibus & gaudijs æternæ vitæ, & de distinctione sanctæ Trinitatis & similibus: in quibus internas spirituales suas oblectationes constituunt, quas vocant contemplationes, putantes hoc modo se ducere vitam contemplativam. Sed isti multum valde aberrant a vera vita contemplativa, quam propriè fundari oportet in ardenti abyssali amore Dei, in quo vnusquisque cum suo amore & affectu desiderare debet, vniri & absorberi, vt in illo omnis dissimilitudo Dei subincendatur

Curiositas intellectualis.

Contemplationis fundamētum quod datur

L

datur in perfecta suiipsius mortificatione. Nam istiusmodi homines indagare cupiunt, & etiã à Deo adipisci multorum secretorum notitiam. puta nũc naturali ingenio comprehendere, nunc verò à Deo notitiam aliquam inde recipere in exterioribus sensibus vel in interioribus vitibus animæ, siue sint inferiores, siue superiores. Exempli gratia: Affectant oculis exterioribus videre angelos, æternam vitam, infantulum in sacramento & similia, vel cantantes angelos audire, aut externam in sacramento dulcedinem sentire, & similia in omnibus sensibus. Et idẽ optant intrinsecus in omni notitia, quæ recipi potest in visionibus, in imaginibus, in formis, in similitudinibus, in spiritali intelligentia, & in supereminenti agnitione Dei. Ista autem in his suas affectiones & oblectationes constituentes, multum gratis laborant, atque in periculoso statu deceptionis. Nam frequenter inimicus quando hoc notat, permittente Deo, ipsos decipit multiplici apparitione tam exterius in sensibus, quàm etiam interius, aut etiã in somno, ipsi verò cum desiderio & oblectatione hæc suscipiunt, cū proprietate possident, gloriantur, in huiusmodi & se exaltant, magna de seipsis sentiunt, sibi sapientes fiunt, in suo sensu obstinati

*Laqueus
diaboli.*

eff
sec
m
de
tin
sar
à D
qui
stu
con
spiri
qui
se s
om

De

D

est
sua
ne,
tiam
trem
inq
De
tia
con

DE MORTIFICAT. 245

efficiuntur, & demonis filij. Idcirco, qui
securè & fructuosè se exercitare vult, *o* *Exercitiu*
omnia sua exercitia ordinare debet ad val- *suum.*
de in se excitandū amorē Dei, & nō ad ob-
tinendā altā notitiā eorum quæ sibi neces-
saria non sunt. Et si aliquam cognitionem
à Deo acceperit, tamen non debet in ea re-
quiescere, vel nimīū credulus esse, nisi prius
studuerit sapienter & humiliter super hoc
consulere illos, qui discretionem omnium
spirituum habent. In illo verò dūtaxat re- *Quies.*
quiescere debet, quod propter amorē Dei
se semper paratum inueniat ad standum, in
omni relictione.

CAPVT X.

*De scrupulis conscientie nimijs rescindendis,
& de origine scrupulositatum.*

Decima est perfecta mortificatio o-
mnis scrupulositatis cordis cū perfe-
cta confidentia in Deū. Hic sciendū
est, quod sunt aliqui, qui conscientiam
suam quietate non valent amara cōtritiō-
ne, sæpe confitendo, aut magnam pœnitē-
tiam faciendo, quin semper permaneāt in
tremebunda anxietate & timore, ac corde
inquieta, sine vera spe & confidentia in
Deo. Et quantumlibet magnum conscien-
tiæ scrupulum habeant, & quālibet sæpe
confiteantur, tamen non fideliter laborāt

L 2

cmē-